

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 783
פרשת חיי שרה תשפ"ג

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
17:54	17:16	16:03	ירושלים
17:51	17:17	16:19	תל-אביב
17:51	17:15	16:10	חיפה
17:55	17:18	16:22	באר שבע

דבר ראש הישיבה



מערת המכפלה

ריח גן עדן • התכללות העולמות • דרכה עוברות התפילות • אלו הם רק מקצת המעלות הנפלאות שבמערת המכפלה • אבל עפרון ראה מערה עפרורית וחשוכה • בינו נא זאת!

חברון של עפר

עפרון לעומתו (מלשון עפר) לא ראה שום דבר מיוחד במערת המכפלה (זוה"ק שם). עפרון לא זכה לראות את האור העצום של מערת המכפלה גם לאחר שאברהם זכה לגלותה, כי הכל תלוי אם יש לאדם זכות שיגלו לו מן השמיים, ואברהם זכה שיגלו לו מן השמיים את מערת המכפלה ששם כל התפילות עולות לאחר שעוברות דרך ירושלים.

וכך כותב רבנו בליקוטי מוהר"ן (ס' קצא), ששני אנשים יכולים לשבת אחד ליד השני, ואחד מרגיש טעם גן עדן והשני אינו רואה כלום, כי האור מתגלה רק למי שהוא שייך אליו. וכן אם אדם מתפלל ומבקש הוא גם יזכה לראותו.

אדמת חברון היא אדמת טרשים, זו האדמה הכי גרועה בארץ הקודש (רש"י שלח שם), מבין ארבעת ערי הקודש חברון נמשלה לעפר [ירושלים לאט, טבריה למים, וצפת לרוח]. עפרון ראה במקום אדמה קשה וחשוכה, ואילו אברהם ראה במקום אור עליון ונורא והריח במקום את ריח גן עדן.

להיטיב לא ידעו

יעוד מובא בתורה י"ז, שכאשר נחשכת אצל יהודי היריאה והאהבה, זה מחמת שנחשך אצלו אור הצדיק. לפעמים קורה שנחשך אצל האדם אור הצדיק, ואינו זוכה להבין ולראות אורו הגדול למרות שהוא ממש סמוך אליו ועל ידו יוכל לבוא לתכלית הטוב. וממשיך רבנו שם שזה כמו שמצאנו אצל עפרון, שברשותו היה מקום מערת המכפלה, שהוא שער גן עדן ודרך שם עולים כל הנשמות, ואורו גדול מאוד, ולמרות זאת אצלו זה היה מקום חושך ואפלה, ועל כן מכרו בשמחה רבה לאברהם. וכך זה אצל הצדיק שהוא מאיר בכל העולמות ובעולם הזה, ולמרות זאת אצלו אינו מאיר כלל אלא הוא חשוך בעיניו, וזה מחמת שמעשיו עכורים ושכלו שכל של כסיל מחמת מעשיו הרעים, ולמרות שיכול להמשיך להיות חכם בעיניי העולם ובחכמות חיצוניות בכל זאת על ידי מעשיו הרעים אינו יכול להשתמש בשכלו להיטיב אלא להרע, כמו שכתוב (ירמיה ד, כב): "חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו". ולכן אינו יכול לראות ולהבין אור הצדיק.

ומכך עלינו ללמוד, שאם הצדיק אינו מאיר בעינינו הוא בגלל מעשיו הרעים והעכורים. עלינו לחזור בתשובה ואז אורו של הצדיק יאיר ויזרח ונראה את אורו המבהיק בכל העולמות.

מובא בזוהר הקדוש (בפרשתנו קכז, ב), שאברהם אבינו מצא את מערת המכפלה במעשה המובא בתחילת פרשת וירא, כשרצה לארח את שלושת המלאכים שנשלחו אליו משמים וביקש לשחוט עבורם עגלים, ואז אחד העגלים ברח ואברהם החל לרוץ אחריו עד שהגיע למערת המכפלה, שם הריח ריח עליון ונפלא כריח גן עדן הנמשך מן המערה, ואז הבין אברהם שישנה קדושה נוראה במקום הזה.

שמים וארץ

במערת המכפלה קבורים ארבע זוגות, וגם לכן נקראת מכפלה. שתיים כפול שתיים - זו השלמות של הכפילות, וכל זה מרמז על עולם הזה ועולם הבא, מי שנמצא בתוך מערת המכפלה הוא נכלל בעולם הזה ובעולם הבא. [וכן שמו של אברהם כפול בתורה בפרשת העקדה "אברהם אברהם", וכאשר כתוב בתורה שם פעמיים זה מרמז שכופל בתוכו עולם הזה ועולם הבא כמו ענין מערת המכפלה, כי אברהם זכה כבר בחייו לכלול שמים וארץ].

המגלה עמוקות (אופן רמט) מביא בשם זוהר חדש כי דרך מערת המכפלה נכנסת התפלה ועולה למעלה, ואכן מובא שאברהם אבינו קבע מקום לתפילתו במערת המכפלה, מכיוון שהוא ידע שדרך מערת המכפלה עולות התפילות. עוד מובא בספרים שבמערת המכפלה נמצאות רגלי המרכבה שהם אברהם יצחק ויעקב ואדם הראשון, רמז לכך שבכל תפילה אדם נעשה רגלי המרכבה, כי הלא ממקום זה עולות כל התפילות. ולכן אברהם בחר את מערת המכפלה, כי אברהם אבינו ידע שמערת המכפלה היא המקום לעליית התפילות.

כלב בן יפונה ידע את הסודות הטמונים במערה המיוחדת, ולכן הלך להשתטח על קברי אבות (כמובא ברש"י בפרשת שלח יג, כב). השם 'כלב' בגימטריא הוא חמישים ושתיים, גימטריא של השם הקדוש ב"ן (שהוא גימטריא של שם הוי"ה במילוי כן: יו"ד ק"ה ו"ו ק"ה), וכן השם של מערת המכפלה הוא שם ב"ן, שהוא גם הכפלה של שם הוי"ה, כי עשרים ושש כפול שתיים הוא חמישים ושתיים. גם אליהו הנביא גם הלך להתפלל בקברי אבות, ושמו יוצא בגימטריא כשמו של 'כלב', חמישים ושניים.

להזמנות:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש
של הרה"ח שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב



כוחה של מילה טובה

שנאפילים עליה, אך מילים טובות בכנות יכולות לעיתים לשנות ולרומם את המקבלם.

הסיפור דלהן ממחיש את ההשפעה העצומה על הנפש ועל כך שהדברים נחרטים עד עומקה של נפש.

בחור נכנס לשיבה-גדולה בליווי הוריו עם דמעות תפילה וגיל, אך לאחר תקופת מה הרגיש כאבים עזים בצוואר. לאחר סדרת בדיקות מקיפה גילו אצלו את המחלה הנוראה ל"ע.

הבחור יצא מהשיבה היישר לבית חולים, לאשפוז ארוך ולטיפולים קשים. ההורים התפללו שבעזרת ה' יתגבר בנם על המחלה וישבו לאיתנו, אלא שלאחר תקופה יידעו אותם הרופאים כי נראה שגופו החלוש לא יוכל לעמוד בטיפולים הקשים ולכן אפסו סיכויי וימיו ספורים. בתחילה ניסו לחסוך את המידע מהבחור אך הוא בפקחותו עמד על כך בכוחות עצמו. בגדלות נפש בלתי משוערת לא נבהל אלא החל לשוחח מתוך שלווה על היום שאחרי, מתוך רצון להתכונן לקראת המעבר לעולם שכולו טוב.

רק הוא יספיד אותי

באחד הימים, כשרק אביו נכח בחדר, ביקש לשוחח עמו ולבקש דבר מה. האב נדרך לשמוע, והבן הביט בו ואמר: נדמה לי שקרוב אני ליום המוות, בוודאי תערכו לי הלוויה גדולה, רציתי לבקש שבהלווייתי לא יספידני איש מלבד מגיד שיעור פלוני משיעור ב'. האב ניסה להסות את בנו כי בוודאי יבריא בעזרת ה', אך הבחור חזר וביקש שברצונו שהמג"ש פלוני יספידו.

לאחר כמה ימים נפטר הבחור, ותוך ההכנות ללוויה נזכר האב בבקשת בנו, ופנה למג"ש וקרא לו לשאת דברי הספד.

המג"ש לא זכר על קשר מיוחד עם הבחור המנוח, ולפתע נזכר האב שבנו מסר לו פתק מקומט שהיה בארנקו לתת אותו לאותו מג"ש. המג"ש פתח את הפתק, ועם כל הצער והיגון העלה חיוך כשלפתע נזכר על מה הוא מדבר.

באותם ימים עברה תקופה קשה על חברי הכיתה, והמג"ש לקח פתקים ורשם על כל אחד את שמו של בחור מהשיעור, וביקש מהחברים לכתוב שני מעלות שהם יודעים על חברם. בפתק המקומט נכתבו מעלותיו של אותו בחור, שהם אלו שעיצבו את דמותו הרוחנית. הבחור המנוח רצה שבהלווייתו יידעו כולם את החשיבות והעוצמה שיש בכוחם של מילים טובות.

שנים ילדים שמטבעם בעלי מזג נוח ורגישות, להם בוודאי יותר קל להבין את האחר ולכבד. אך יש ילדים שטבעם קשה ואינם רגישים מספיק לאחר, יכולים לדבר בחוצפה ולא מסכימים לוותר, זהו חסרון לא רצוי בהתנהגותם.

בפרשת חיי שרה מובא המבחן שעשה אליעזר למיועדת להיות האמא של כלל ישראל - רבקה אמנו. המבחן הוא: האם יש לה מידות טובות, האם תסכים לטרוח בשביל אחר. זה השורש של עם ישראל, שהם הרמנים, ביישנים וגומלי חסדים.

מרבית עניי המידות הטובות לא נכתבו בתורה כמצווה מפורשת, דבר שאולי יכול לגרום לאנשים לסבור שאינן מחויבות המציאות כ"כ. מובא מהרמח"ל להפריך את הסברה המוטעית הזו על פי משל לאדם שערך חוזה כדת וכדיו עם קבלן, לבנות לו בנין גדול בן כמה קומות והרבה חדרים, ולאחר זמן בא הקבלן והציג תביעת תשלום מיוחדת על חפירת היסודות. בעל החוזה נדהם מעצם התביעה: "וכי היכן חשבת להעמיד את הבניין, על האוויר!?! זעק לעבר הקבלן.

כל בר דעת מבין, שלא יתכן להעמיד בנין ללא יסודות, ושבתחיתמת חוזה על בנין כלולים גם יסודותיו מבלי צורך לפרטם, זאת בין אם המדובר בבנין נמוך קומות ובין אם מדובר בגורד שחקים שצריך יסודות גדולים ואיתנים. וכן לענייננו: בנין התורה לא יתכן בלא יסודות המידות, דהיינו, חובה על האדם לחפור בארץ החומריות עמוק עמוק, לשרש אחר המידות הרעות ולהשליכן, ולהשריש תחתיהן מידות טובות ועליהם להשתית את הבנין הגדול והנהדר - בנין התורה.

תרומם את החבר

מידות טובות שייכות במעשה, דיבור ומחשבה. במעשה - עשיית חסד עם הזולת כמו שרבקה עשתה, בגוף או בממוץ. במחשבה - לחשוב טוב על האחר, לדון לכף זכות. בדיבור - לומר מילים טובות בשביל להרבות שלום ואחוה, ועל זה אמרו מוות וחיים ביד הלשון.

החלק הכי פשוט ונגיש כמעט בכל רגע הוא לומר מילה טובה: בבית, בבית הכנסת, ברחוב, בחנות, ובעבודה. טבעם של בני האדם שהם מתמקדים בחסרונות הזולת ומדחיקים הצידה את מעלותיו. גם כאשר הם מגלים תכונה חיובית ומתקשים להתעלם ממנה, מקפידים הם לסייג את התלהבותם ולמנוח נגדה אי-אלו חסרונות

ילדים שלנו מגיע הטוב ביותר!

הצטרפו כעת למשפחת המנויים ותהנו מחיים טובים יותר!

מסלול 1 חודשים ראשונים 28 ₪ לחודש גלבז	מסלול 2 3 חודשים ראשונים 990 ₪ גלבז	מסלול 3 חודש ראשון 1-1 ₪ גלבז	מסלול 4 הצטרפות מיוחדת:
---	---	---	-----------------------------------

מוסיף ילדים חדש ומרענן!

סיורים, נסיעות, חידושים ויחידות. פיתח לצעירים ומתבגרים עוד...

הופיעו!
גיליון 94
חשון תשפ"ג

02-623-1218 מוקד מנויים

מחיר 1 ש"ח בלבד לפרסום



הגיגי רגש במנחה

מתקנים הכל. ובמיוחד לאחר שאנחנו חיים שנים בעולם הזה ועשינו לא-מעט חטאים, כך שעולמות שכבר תוקנו התקלקלו על ידינו לדאבונו הרב, ולכן מוטלת עלינו חובה מיוחדת לתקן את אשר קלקלנו.

בכל יום משתנה מצבנו כמה פעמים, לפעמים זו ממש בחינה של "יעלו שמים ירדו תהומות", והצדיקים מושכים משמים הארות עד לעומק הבוץ בו אנו נמצאים ומאירים לנו התחזקויות ועצות מיוחדות לחילוץ ממצב הביש שלנו.

בינתיים כל המלאכים וחיות הקודש עומדים ומביטים במתח: האם הוא יתקן את מה שקלקל אותנו? הם רואים הכל במוחש, לא כמו ישראלים שרואים את ההרס בתמונות בעיתון אלא כמו אוקראינים מפוחדים שביתם מזדעזע שוב ושוב מפצצות אימתניות והם רואים את ההרס מול עיניהם, ועיניהם מיחלות לאותו יצור שבמעשה קטן שלו יכול לתקן את כל החורבן שיצר.

כל זה מרומז במנחה הפשוטה שלנו, כשהיום המאיר פונה ללכת והנה כבר מתחיל יום חדש [שמתחיל מהלילה כידוע], ובין החושך של טרום-שקיעת-השמש ובין הדלקת הפנסים של הלילה אנחנו פונים מכל עיסוקינו, נעמידם ברגליים צמודות, ובלב רוגש מתחילים להתפלל: ריבוננו של עולם, אני רואה שהאור מסתלק, אני נכנס לחושך זמני, פנה היום ונטו צללו ערב, תעזור לי שאצליח להפוך את כל עברותיי לזכויות, לחזור בתשובה על כל הפעמים שלא עשיתי את רצונך ולתקן את הפגמים בכל העולם!

דווקא על ידי שהאור הסתלק, אפשר להביא אור גבוה יותר! דווקא על ידי היירידה, נצליח לעלות ולעלות עד אין שיעור!

(ליקוטי הלכות מנחה 2 אותיות כב-כה)

השבוע יצא יצחק אבינו לשוחר בשדה לפנות ערב ותיקן את תפילת המנחה, שהגמרא (ברכות ו, ב) אומרת שצריך להיזהר בה מאחר שאף אליה הנביא לא נענה אלא בתפילת המנחה.

תמיד הזמן הזה של מנחה היה נראה לי כזה קודר, השמש המועטה שיש לנו במשך היום החורפי הקצר נעלמת ומשרה צללים כבדים על הכביש, ואנחנו מנסים להשיג מניין "מנחה, צענטער..."

השבוע גיליתי שזו לא רק התחושה שלי, אך לפני שאסביר לך תן לי דקה להקדמה קצרה:

רבי נתן מסביר באריכות דברים העומדים ברומו של עולם - באיזו צורה השם ברא את העולם: בתחילה היה צמצום של האור, לאחר מכן הקדוש ברוך הוא המשיך לרגע אור גדול שהעולם לא ממש בנוי בשבילו ומיד צמצם אותו, וכך שוב ושוב.

כמובן שזה רק חלק קטן ממה שרבי נתן מעתיק מכתבי הקבלה, וגם אם נקרא את כל הקטע לא נבין במיוחד, אך הנקודה שאני רואה כאן הוא שהיה כל הבריאה

ונשתה בשביל האדם, בשבילנו, ולכן זה מה שאנו חווים כל הזמן: ברצונך העמדת להררי עוז - הסתרת פניך הייתי נבהל, כל הזמן זה קורה לנו שוב ושוב כדי שנתקן את כל הצמצומים הללו - שכולם נוצרו בשבילנו.

עכשיו אפשר לחזור לצלילות של המנחה.

על הפסוק "אתם ניצבים היום" אומר רש"י שאנחנו כמו היום שלפעמים מואר ולפעמים חשוך, כך גם אנחנו לפעמים מוארים ולפעמים חשוכים. כלומר בכל בין-עריים אנחנו רואים צמצום של האור, ואז למחרת שוב התגלות של האור, זה ממש אותה בחינה שאנו עוברים בכל תקופה קצרה: אור, חושך, אור, חושך וחוזר חלילה.

והמטרה של כל זה - לתקן את כל המעברים המשתנים האלו על ידי שאנחנו צולחים את התנודות הללו מבלי להרפות ובלי לעבור על רצון השם, ואז אנחנו

לפעמים זו ממש בחינה של "יעלו שמים ירדו תהומות", והצדיקים מושכים משמים הארות עד לעומק הבוץ בו אנו נמצאים ומאירים לנו התחזקויות...

לצעיירי הצאן

גן עדן או אדמה חשוכה?



אברהם אבינו הריח במערת המכפלה ריח עליון ונפלא, והבין שישנה קדשה נוראה במקום הזה. עפרון לעמתו לא ראה שום דבר מיוחד במערת המכפלה, רק אדמה קשה וחשוכה. כך זה אצל הצדיק, שהוא מאיר בכל העולמות, ולמרות זאת אצל אנשים שליליים הוא ממש נראה חשוך מחמת שמעשיהם גבורים ושכלם סכל...

מתוך מאמר ראש הישיבה



שחיטה מגולחת

73 שנים לפטירת מהר"ם מבילגורייא זצ"ל • שב"ק כ"ה חשוון תשפ"ג - כ"ה חשוון תש"ו

טלפונים לא היו כמוכּוּן. בעל האכסניא ר' חיים יעקב הלך לביתו של השוחט כדי להזמין שיראה את סכיניו לרב מבילגורייא, אך השוחט לא היה בביתו ולא היה ידוע מתי יחזור.

בקיבוץ "שאר ישוב" היו שני שוחטים, הראשון היה חסידי וירא שמים מרבים, והשני היה יהודי טוב ומכובד שהיה נוהג לגלח את זקנו. מאחר והראשון כאמור לא היה בביתו, פנה ר' חיים יעקב אל השוחט השני והזמין אל ביתו להראות את סכיניו לרבי מרדכי.

הרב מבילגורייא בדק את הסכין והנהן, אך מיד לאחר שיצא השוחט פנה רבי מרדכי אל בעל האכסניא בקפידה על שרצה להציע לו לאכול משחיטתו של יהודי המגלח את זקנו: "דו האסט געוואלט געבן פאר'ן טאט'ן א קינד צו עסן פון אזא שחיטה? [-] האם רצית לתת לבנו של אבי - מהר"ד זצ"ל - לאכול משחיטה שכזו?]", והוסיף: "אבי ז"ל אמר: בשולחן ערוך נאמר שעל השוחט להיות "ירא שמים מרבים", מה פירושו? שאם יש שמנהג טוב ששני בני אדם בעיר נוהגים כן ["רבים"] - השוחט צריך להיות השלישי..."



אצל יהודי מאנ"ש. רבי מרדכי מבילגורייא

רבי מרדכי אמנם לא ניאות לאכול מהבשר, אך מאחר והתבטא בחריפות כנגד בעל האכסניא שהרגיש שלא בנוח, פתח עמו בשיחה ארוכה על דא ועל הא, כשר' חיים יעקב מתענג על כל רגע ואינו מרגיש שהזמן חולף. רק לאחר שהזמן הסתיים נוכח לדעת כי רבי מרדכי פייס אותו בשיחה הנעימה במשך... שלוש שעות תמימות!

מחד - לא לזוז מכל הנהגה טובה, ומאידך - לתת הרגשה טובה לכל יהודי. מי כעמך ישראל וכמנהגיך!
(מקור: אור הצפון, י"ד)

רבי מרדכי מבילגורייא זצ"ל

נולד: תרס"ב, בעלזא שבגליציה, לאביו מהר"ד מבעלזא.
על העדה: בהיותו אך בן 25 נתמנה לרב העיר בילגורייא. בעיר היו מיעוט מחסידי בעלזא, ומהר"ם התקבל בשל גאונותו המופלאה וכח נאומו המיוחד.
שנות ראינו רעה: בימי הזעם נמלט מהרוצחים הנאצים עם אחיו מהר"א מבעלזא, והגיעו ארצה בט' שבט תש"ד.
נפטר: כבן 47.

בכל שבוע היה נוהג לחזור על דברי-תורתו של אחיו בשולחנו הטהור. הדוחק סביבו היה גדול בעת הזו, והוא היה חוזר שוב ושוב עד שכולם שמעו. בכל שבוע לאחר שהקהל התפזר היה ניגש למהר"ם ילד בן עשר (!), שמו הערש"ל והחבר, ומהר"ם היה חוזר בשבילו שוב על ה"תורה". בכל שבוע!...

ירופה היתה אפופי ענני עשן ממשרפות הנאצים הרשעים. יהודים דוויים הסתובבו ברחבי היבשת כשעורם צפוד על עצמם, עוד לא החליטו איזו ארץ תקלוט אותם ואיך ישיגו לעצמם אוכל ופרנסה לאחר שכל רכושם נגזל על ידי גויי אירופה ה"מתורבתים".

בארץ ישראל ישב צדיק יסוד עולם, הרה"ק מהר"א מבעלזא, ועינו משוטטת ברחמים על פני הארץ. גם הוא שתה את כוס התרעלה, אך כל ליבו מסור לרווחת היהודים ולהעלאת רוחניותם. לא ארך הזמן והוא שלח את אחיו הגאון מבילגורייא אל היבשת הרוויה בדם לעודד את שארית הפליטה.

בב' בתמוז תש"ט הפליג מהר"ם באונייה ששבוע לאחר מכן עגנה בצרפת. לאחר ביקורים מחזקים ומרוממים בצרפת, בלגיה ואנגליה פנה לאיטליה שם תכנן להפליג ארצה, אך לפתע הוכרזה שביתה כללית במל והוא לא יכל להגיע ארצה לראש השנה.

כמוכן שהדבר הסב לו צער רב, ובפרט שאביו מהר"ד מבעלזא נגלה אליו בחלומו חזרו והגלות והורה לו לשוב לארץ הקודש, אך כאמור - הנמל שבת.

בלית ברירה נסע לאוסטיה שליד העיר רומא, שם התקיים באותם ימים קיבוץ "שאר ישוב" שהורכב מאנשים היראים את דבר השם.

בערב ראש השנה הגיע רבי מרדכי מבילגורייא לקיבוץ כשתושבי המקום ששים ושמיים לקראתו.

רבים ונכבדים מחשובי המקום ביקשו לארחו אצלם, אולם אז ניגש אליו ר' חיים יעקב דייטש, שעוד היה נוסע לבעלזא כש"העולם עוד היה עולם" כפי שנהגו להגדיר, והביע בפני רבי מרדכי את רצונו שהרב ישנה בביתו בימים הספורים בהם ישנה ביישובם. "גם בני ביתי שיחיו הם ממשפחה בעלזאית מובהקת ובקיאיה בכל המנהגים שנהגו בחצרות קודשנו בימים אלו", הוסיף.

נענה הרב מבילגורייא: "איך וויל זיין ביי א היימישע יוד [-] אני רוצה לשהות אצל יהודי מאנ"ש", ובכך הביע את הסכמתו להצעתו של ר' חיים יעקב.

זה האחרון התרגש מאוד לארח בביתו את הנצר החשוב לבית רבו הקדוש, והוא ונוות ביתו עמלו וטרחו רבות במשך הימים הספורים בהם שהה רבי מרדכי בביתו להנעים את שהותו ככל האפשר, ברוחניות ובגשמיות, וזוגתו עמלה במטבח ובישלה את כל האוכל אותו יאכל.

היום קצר והמלאכה מרובה, עוד שעות ספורות מתקדש היום האדיר ושנת תש"י יורדת לעולם, ופתע נזכר בעל הבית כי עליו לקרוא לביתו את השוחט, כמנהג אדמו"רים ורבנים חשובים שנהגו לאכול משחיטה רק לאחר שבדקו את סכיניו של השוחט ועמדו על טיבו.

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!
050-4141-497
avraham201@gmail.com



מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה ממואר

ארוחות כ"י המלך

הכי קרוב לציון

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן



שאלה:

כשגמרתי את הברכה שמעתי מישהו שגם גמר, לענות עליו אמר?

שבסוף ההלל (שהוא סיום "אשר קדשנו... לקראת את ההלל" ו"ההלל"). מאידך, הרמ"א פוסק שלא יענה אמן אלא על ברכת בונה ברחמי ירושלים.

מה הדין כשאני רוצה לענות אמן אחר ברכת חברי, אך גם אני גמרתי באותה שנייה את אותה ברכה? הרי אם אענה - אני נראה כעונה על ברכתי שלי, ואף מאשר שוב את מה שאמרתי לפני שנייה (ביאור הגר"א שם), ולמרות שאין בזה איסור - הרי אני מגונה!

ולכן פסקו האחרונים שבכזה מצב אין לענות אמן. כגון: אם גמרתי "המעריב ערבים" ושמעתי את חברי - או את החזן - גומר אף הוא עמי את ברכת "המעריב ערבים" - אל לי לענות אמן, מאחר ונראה הדבר כאילו אני עונה אמן אחר ברכתי.

יוצאים מן הכלל הם הברכות שצוינו לעיל [בונה ירושלים, ישתבח, השכיבנו], שגם אם סיימת יחד עם אדם אחר תענה אמן, ותסמוך על דעת השולחן ערוך שתמיד עונים אמן על עצמנו בברכות הללו.

נסיים בדין נוסף, שאם כשגמרתי את הברכה שמעתי סיום **ברכה אחרת**, מותר הנך לענות אמן ואין בכלל כגנאי.

תשובה: אם זו אותה ברכה אל תענה, ואם השני סיים ברכה אחרת תענה כן. יוצאים מן הכלל הם ברכות "ישתבח", "שומר עמו ישראל לעד" ו"מלך מהולל בתשבחות" שבסוף ההלל, ששם עונים בכל מקרה.

הרחב דבר: הגמרא (ברכות מה, ב) אומרת שהעונה אמן אחר ברכת עצמו הרי זה מגונה, לבד מאחר "בונה ברחמי ירושלים" שבברכת המזון, שבזה משובח העונה אמן.

טעם ההבדל הוא, ש"בונה ברחמי ירושלים" הוא סוף הברכות שמדאורייתא בברכת המזון, וכדאי לענות אמן כדי להורות על סיום העניין. מאידך, מגונה הוא לענות אמן אחר כל ברכה וברכה, שהרי "אמן" הוא הסכמה ואישור לדברים שנאמרו, ולאחר שכבר בירך בעצמו מה צריך עוד לאשר את דברים שוב? (ב"י א"ח סי' נא וביאור הגר"א שם)

"שולחן ערוך" (סי' רטו ס"א) פוסק שלא דווקא ברכת בונה ירושלים, אלא אחר כל כמה ברכות שהם סיום העניין, כגון בסוף ברכות קריאת שמע של ערבית (שומר את עמו ישראל לעד - אמן), או לאחר ישתבח (שהיא ברכה הסמוכה ל"ברוך שאמר") או ב"מלך מהולל בתשבחות"

ניצוץ לשבת



מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

לחם ועופות מבני ברק

מעמד בצורה כזו, הם חזרו לבני ברק.

"כעבור שלוש שנים, לאחר שסבא צ"ל נפטר, אבא היה נחוש בדעתו שהוא חייב להמשיך לבנות את צפת. סבא נפטר כידוע בטרם עת, עוד לפני גיל שישים, ואבא אמר שזו הצוואה שהוא השאיר לו, להמשיך במלאכה. עברנו שוב לצפת, אך הפעם התלוו אליו כמה דודים ולאט לאט הגיעו עוד ועוד משפחות, גם חסיד חב"ד הגיעו באותה התקופה, נפתח תלמוד תורה ובית יעקב, וכך היה אפשרי לחיות חיים כשרים בעיר.



מסירות נפש גדולה. הרב קעניג בצעירותו בצפת

"לא ניתן לתאר איזה מהפך עברה צפת מאז. הרבה מזה בזכות אבא. לא היה פשוט לבנות את הקהילה, המון קשיים ליוו אותנו, אך היה לו רצון חזק והשם עזר לו והייתה לו סיעתא דשמיא מיוחדת. פעם אבא סיפר לאחד החברים שלו שהוא עובר לצפת, החבר שאל בפליאה 'אתה לא מפחד שהילדים יתקלקלו??' אך אבא היה כה נחוש בדעתו, והלך לשם שמים אז השם עזר לו וכולם יצאו ברוך השם יריאים ושלמים!"

(מתוך ראיון עם בתו של הגרא"מ קעניג צ"ל, מוזין "ניצוץ" טבת תש"פ)

שפחת קעניג התחילה את דרכה בעיר בני ברק. חייהם התנהלו על מי מנוחות, הילדים למדו במוסדות קדושים וגדלו לתפארת. עד שהגיע היום בו קיבלו ההורים את ההחלטה כי עוברים לצפת. "לסבא, הרב החסיד רבי גדליה אהרן צ"ל, היה חזון לבנות את עיה"ק צפת בירת הגליל, להחזיר עטרה ליושנה ולחדש בה חיי יהדות ותורה כהלכה, כפי שהיה בשנים עברו בימי הקודש של גדולי המקובלים.

"כשעברנו לשם הייתי בת תשע, ובעיר לא היו קיימים חיים חרדיים בכלל. פשוט לא היה שייך לגור שם. אני זוכרת כיצד אבא היה נוסע פעם בשבוע לבני ברק ומביא לנו לחם, חלב, עופות ועוד מוצרי בסיס שסיפקו לכל השבוע, כי פשוט אי אפשר היה להשיג אוכל בכשרות מהודרת.

"גם מוסדות עבור הילדים, בית ספר לבנות ותלמוד תורה מתאים לבנים, לא היו. זו הייתה תקופה לא פשוטה מלווה במסירות נפש גדולה מצד הוריי. כאשר ראו שלא ניתן להחזיק

פתגם השבוע

ליצור קו ברור בבית
שהילדים מתנהגים לפיו

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורי רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום
בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

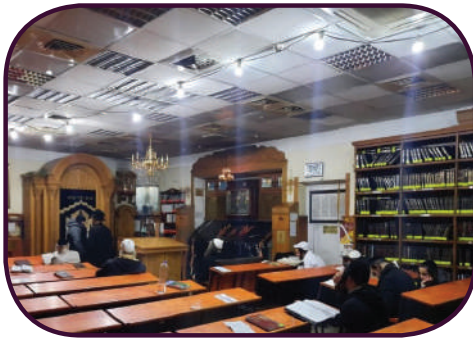


להאיר את הציון הקדוש

משימוש במעליות סמוך לזמן הפסקות החשמל מחשש למצוקה ולהיתקעות בתוך המעלית ללא חשמל.

אך למרות המצב המורכב ובעיצומו של משבר חרף באספקת החשמל באומן, צותני 'איחוד ברסלב באומן' ממשיכים ללא הרף את הפעילות בציון רבינו הקדוש זיע"א באומן לטובת הבאים והשוהים בעיר.

מתחילת המלחמה ישנן הקצבות והגבלות גם על שאר מוצרי האנרגיה כמו דלק, סולר וגז, ולעתים קשה מאוד לרכשם. מזה 30 שנה שהתאורה לא כבתה בהכלי הציון הקדוש באומן, אולם כעת, המתפללים המגיעים למקום סובלים סבל רב מהמצב, שאם ימשיך לעלות להפוך חלילה את השהות בציון רבינו הקדוש בחודשי החורף לבלתי אפשרית כמעט.



לא מותרים גם בחוץ. תפילה בציון הקדוש בזמן הפסקת חשמל

גנרטור עוצמתי

על מנת להתמודד עם הפסקות החשמל ועם חוסר היכולת להפעיל את החימום דווקא עם תחילת כפור החורף האוקראיני, עובדים ב"איחוד ברסלב באומן", הארגון האחראי על מתחם הציון הקדוש, לרכוש גנרטור איכותי בעל יכולת יצור חשמל גבוהה שיספק את צרכי החשמל במתחם ציון רבינו הקדוש באומן.

במטרה לחסוך בעלויות ההפעלה לטווח הארוך ולייעל את החימום, מתכננים באיחוד לרכוש גם מערכות חימום שפועלות על עץ, שעלות הפעלתן זולה משמעותית מעלות הפעלת גנרטור, שכן הגנרטורים מופעלים על דלקים שעלותם זינקה בפראות מאז תחילת המלחמה ולעתים אף קשה מאוד להשיגם.

גבאי הציון הקדוש מעדכנים כי חסר סכום כסף משמעותי כדי לרכוש מערכת חימום וגנרטור על מנת לספק את צרכי החשמל והחימום במתחם ציון רבינו הקדוש זיע"א במהלך תקופת המשבר, והם פונים לציבור הרחב שיסעו להאיר את ציון רבינו הקדוש.

תשעה חודשים חלפו מאז פרצה המלחמה בין רוסיה לאוקראינה. היה נראה שאולי כבר ניתן להתרגל למצב הנוכחי, בפרט אחרי שזכינו להיות בימי ראש השנה בקיבוץ הקדוש באומן, אך לפני כשלושה שבועות התקיימו התקפות רוסיות בכל רחבי אוקראינה שהביאו להחמרת המצב.

התקפה מורחבת

ההתקפות הרוסיות התקיימו על תשתיות אזרחיות ברחבת מדינת אוקראינה ובכך נהרסו כ-30 אחוז מייכולת יצור החשמל במדינה, מה שאילץ את האוקראינים להכריז על קיצוצים נרחבים באספקת החשמל ברחבי המדינה.

הרשויות הודיעו כי במחוז צ'רקס, שם שוכן ציון רבינו הקדוש זיע"א, אספקת החשמל תהיה אך ורק במשך 8 שעות ביממה: 4 שעות בבוקר ו-4 שעות בערב. אלו השעות הרשמיות, אולם בכל פעם שמופצצות התשתיות, ישנם ימים שלמים בהם אין אספקת חשמל.

ההתקפה הקשה החלה לפני כשלושה שבועות במהלך השבת, כאשר הרוסים תקפו במכוון תחנות כח מרכזיות בכל רחבי אוקראינה, בין היתר את תחנת הכוח במחוז צ'רקאס משם מגיע חשמל לאומן. כבר באותה שבת לא היה חשמל במשך עשרים וארבע שעות עד ליום ראשון בבוקר, כשבמהלך היום הצליחו לחבר את החשמל של מחוז צ'רקס לתחנת הכח בוויניצה, כשבמקביל עבדו על תיקון הנזק המשמעותי שנגרם בתחנת הכוח שממנה מגיע החשמל לאומן.

חשמל לפי שעות

כאמור, מאז התקיפה החמורה ובשל מצב החירום והנזק הרב שנגרם לתחנות הכוח המספקות חשמל ברחבי אוקראינה, מתקיימות הפסקות החשמל יזומות ברחובות הסמוכים לציון רביה"ק זיע"א כאשר רשויות החירום והאנרגיה נאלצים במהלך תקופה זו לשמור על האיוון ולצמצם את השימוש בחשמל וזאת עד לתיקון וחזרה לשגרה של מערכות החשמל והאנרגיה.

על מנת לאפשר לתושבי האזור האורחים להיערך ולהתארגן, רשויות החירום ועיריית אומן מפרסמות מעת לעת את הזמנים המתוכננים בהם יופסק החשמל באומן באופן יזום ולפי חלוקה לאזורים. הפסקות היזומות באזורים הסמוכים לציון רבינו הם בין השעות 18-16:00, 00:00-22:00, 00:00-4:00, 12:00-10:00. על פי נסיין מהשבועות האחרונים, יתכנו איחורים של עד חצי שעה ואף יותר בהפעלה או ניתוק של החשמל.

תושבי אומן מציינים ומדגישים את הצורך להיזר

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שבת ככולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231



הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א אצלכם בבית

